

MÚSICA CONCERTS

Lleida, a ritme de gòspel i fado

El conjunt The Gospel Viu Choir presenta a l'Auditori la seua proposta més innovadora
 || La cantant portuguesa Inês Soares tanca al Cafè del Teatre el Festival Interfado

LLEIDA | Lleida va viure ahir un dissabte a tot ritme amb dos singulars propostes musicals a l'Auditori Enric Granados i al Cafè del Teatre de gèneres tan diversos com el gòspel i el fado portuguès, sense oblidar les dos noves funcions a la Llotja de l'espectacle musical *La fuerza del destino*, amb cançons de Mecano, que es va estrenar divendres a la capital del Segrià.

Els aficionats al cant coral van gaudir a l'Auditori amb l'actuació del conjunt català The Gospel Viu de Choir, dirigit per Moisés Sala, que va oferir un dels seus espectacles més trepidants i innovadors, titulat *Non Stop Gospel*. La formació va protagonitzar un recital de gòspel urbà, caracteritzat pel ritme més intens i el funky més electrizant i potent, atapeït de melodies atrevides, harmonies contundents, noves tendències estètiques i ritmes d'impressió que van provocar que l'espectacle arribés *in crescendo* a tots els públics.

D'altra banda, la cantant portuguesa Inês Soares va posar ahir a la nit al Cafè del Teatre el colofó a la tercera edició del Festival Interfado. Soares –substituta a última hora de la polonesa Kinga Rataj, que va excusar la seua absència per malaltia– va protagonitzar un recital de fado tradicional portuguès acompanyada a la guitarra per Bartolomeo Barengi. Igual que en la vetllada inaugural de divendres, el públic va poder disfrutar d'una degustació gastronòmica de plats típics lusitans, a més d'una mostra de *fadografia*, propostes d'artistes de tot el món sobre el fado des de la perspectiva de la música visual.

Ritme electrizant ahir a l'Auditori de Lleida amb les cançons del conjunt The Gospel Viu Choir.

La cantant portuguesa Inês Soares va tancar ahir a la nit al Cafè del Teatre el tercer Festival Interfado.

LLIBRES

L'editorial balear Moll tanca després de 80 anys d'història

PALMA DE MALLORCA | L'editorial mallorquina Moll ha tancat al cap de vuitanta anys d'existència i després d'haver presentat un concurs de creditors fa gairebé tres anys, temps en què ha intentat "remuntar la situació", però "malgrat els esforços", aquests "no han estat suficients" i, segons han informat, "han arribat a una situació insostenible". En una carta oberta, han explicat que durant aquests últims anys han patit "greus problemes econòmics" i malgrat els ajuts es veuen forçats a "tancar portes".

MUSEUS

Tàrrrega renova les sales de Cal Perelló

TÀRRREGA | L'ajuntament de Tàrrrega presentarà avui (13.00 hores) la nova interpretació museística de les sales nobles de Cal Perelló, a l'edifici del Museu Comarcal. Aquestes sales són un valuós testimoni de la vida a Catalunya del segle XVIII.

MÚSICA

Vermut musical, avui a Torrefarrera

TORREFARRERA | L'associació Resona de Torrefarrera ha organitzat per avui diumenge la primera edició del *Vermouth a la Plaça*, amb música a càrrec d'un DJ local a la plaça Miremont a partir de les 12.00 hores.

JOSEP MIQUEL GARCIA

crítica d'art

Esriptura experimental a Espanya 1965-1983

Cada vegada som més a prop del reconeixement artístic museogràfic dels creadors que han desenvolupat la seva obra a través d'eixamplar l'alfabet com un discurs plàstic i independent del contingut literari.

Tret d'un primer període de les avantguardes, amara des de futurisme, la irrupció d'aquestes pràctiques comencen a introduir-se a Espanya a partir de mitjans dels anys seixanta, i són moments conceptuals i de trencament obvi amb les disciplines pictòriques o escoltòriques.

Aquests artistes no només editen llibres o penjen fotocòpies a les parets, sinó que fan accions i performances que obren noves vies d'expressió. A hores d'ara comptem amb precedents d'ex-

posicions i catàlegs que narren el dia a dia d'aquestes noves formes d'expressió plàstica. Ara, el Círculo de Bellas Artes de Madrid ens proposa una nova visió d'aquests fets a través de la mostra *Esriptura Experimental a Espanya 1965-1983*, que comisaria el professor i crític Javier Maderuelo i que aplega obres de Francisco Pino, Juan Eduardo Cirlo, Guillem Viladot, Felipe Boso, José Luis Castillejo, Julio Campal, Isidoro Valcárcel Medina, Esther Ferrer, Elena Asins, Concha Jerez, José-Miguel

Ullán, Fernando Millán, Eduardo Scala, Ignacio Gómez de Liaño, Jorge Oteiza, José Antonio Sistiaga, Javier Aguirre, Joan Brossa - Antoni Tàpies, Josep Mestres, Manolo Quejido, Herminio Molero i Alain Arias-Misson.

Cadascun d'aquests autors representa una illa, una biografia aïllada majoritàriament dels cenacles i dels grups, una personalitat que flueix i que troba similituds en els altres artistes contemporanis.

Aquesta llista proposada per

L'exposició que exhibeix ara el Círculo de Bellas Artes de Madrid inclou obres experimentals de l'artista i escriptor d'Agramunt Guillem Viladot

Javier Maderuelo actualitza i sintetitza amb la visió actual de les arts, al distingir autors que la contemporaneïtat considera referents: Brossa - Tàpies, Mestres Quadreny, Viladot, Oteiza o Boso, i considerar noms que comencen a ser mitificats també pels cercles artístics. Aquests darrers són cada vegada més. Per exemple, Isidoro Valcárcel Medina, un autèntic poeta experimental que ha tingut retrospectives a museus i que desperta un gran interès per la seva pràctica heterodoxa. El mateix passa a José Luis Castillejo, que va morir aquest darrer mes de setembre. Diplomàtic de carrera, va participar a les experiències del Grup Zaj, i va arribar a editar llibres minimalistes, com el *Libro de las íes*, en què a totes les

pàgines apareix només una repetició de la lletra *i*. També Fernando Millán, que va ser un gran dinamitzador i comissari ara d'exposicions sobre la poesia experimental.

La mostra recupera autors que després s'han dedicat a altres pràctiques, com Herminio Molero, músic després i pintor. També Manolo Quejido, pintor en l'actualitat, o Elena Asins, a qui el Reina Sofía acaba de dedicar una retrospectiva.

Diríem, doncs, que si la pràctica de l'escriptura experimental a Espanya guanya en consideració, ho fa proporcionalment a la inclusió –sempre com a referent– del nostre Guillem Viladot, una illa més d'aquests solitaris, que ara veiem que no ho eren tant.